

השבת

של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זיע"א.

פרשת לך-לך
עלון רכ"ח

הילולת
מורינו
ר' ישראל
בח"י חשון

לך לך

אוצר היראה
אמת, ע"ד

לך לך ... יש כמה מיני חשך ושקרים הנמשכים מהארץ והמדינה שנתגדל בה. כי אף על פי שבכל ארץ ובכל מקום יש בודאי טוב הרבה שהוא בחינת אמת, אבל הקליפה קדמה לפרי, וזה לעומת זה וכו'. ועל כן יש בכל מקום כמה מיני חשכות המחשיכים את האמת בכל מקום ומקום לפי בחינתו, וכן יש כמה מיני חשך ושקר הנדבק בהאדם מצד ההולדה, בבחינת הן **בעון חוללתי וגו'**; ויש כמה מיני שטותים ושקרים שנדבק בו מצד משפחתו, כגון שמחזיקים עצמם למיוחסים גדולים, וכאילו כל הכבוד שייך להם, וכיוצא בזה שאר שטותים ובלבולים.

ומי שרוצה לילך בדרך הקודש, הוא צריך לילך ולצאת ולהטות מדרך כולם, רק להמשיך עצמו אל נקודת האמת לאמתו המשוּרש בו מצד נשמתו שהוא חלק אלוהי ממעל, שהוא עצם האמת.

וזה עיקר עצמיות האדם, כי כשאומר האדם: **אני, או לי, או לך** מכוון הכל על עצם האדם שהוא נשמתו, ולא על הגוף שנקרא רק בשר ודם.

וזה בחינת **ויאמר ה' אל אברם לך לך** - **לך דייקא**, לעצמיותך, שהוא רק נקודת האמת לאמתו המשוּרשת בך.

וזה: **מאמצך וממולדתך ומבית אביך**, כי צריך לפנות שכמו ולהטות לגמרי מכל השקרים והבלבולים הנאחזים בו מצד הארץ שנתגדל בה, או מצד ההולדה, או מצד המשפחה; רק ימשוך עצמו אל נקודת האמת לאמתו, ואז יזכה לבוא אל תכליתו הנצחי, שזה בחינת **אל הארץ אשר אראך וגו'**.

לך לך ...

לפעמים גם יראי ה' וכשרים יכולין לבלבל את האדם בעצתם שאינה טובה לפניו לפי דרכו ובחינתו, ויש בזה כמה בחינות בלי שעור.

על כן, החפץ באמת, צריך לזהר למשוך עצמו תמיד לעצם נקודת האמת שלו כפי מה שהוא צריך באמת, שזה גם כן בחינת **לך-לך דייקא**, דהיינו לעצם נקודת האמת השייך לך.

ובאמת צריכין להתפלל על זה הרבה לפני השם יתברך, ולדבר הדבור באמת, עד שיזכה תמיד למשוך עצמו אל נקודת האמת לאמתו השייך לו, באופן שיזכה על ידי זה להצליח לנצח באמת.

לקוטי מוהר"ן

חלק ב'
תורה קי"ז
מה שמבלבל את האדם, כשנכנס לקדושה גבוהה, כגון כשמתקרב לצדיק האמת וכיוצא, אזי דייקא יקרה לו מקרה בלתי טהור, חס ושלוש, כבר מבואר מזה במקום אחר (שכשהאדם נכנס לקדושה,

מתגבר עליו היצר הרע ביותר, כי כל מה שנכנס בקדושה יותר, יש לו בכל פעם יצר הרע חדש גדול מבתחילה עיין בלקוטי מוהר"ן א', בסימן ע"ב ובמקום אחר). ובאמת הבלבול הזה שטות, כי ממה נפשך: אם יקרה לו מחמת הרהור - מי חייב בזה, ואין לו להתרעם כלל, מאחר שהוא בעצמו גרם לו, ואם אינו מחמת הרהור, אזי בודאי אינו סימן רע כלל, כי אם היה ענין רע, לא היו רבותינו, זכרונם לברכה, נותנין אותו לסימן יפה לחולה, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ברכות כ"ז), **שקרי - סימן יפה לחולה**.

ובאמת אדרבא, מחמת שנתקרב לקדושה גבוהה מאד, מחמת זה נזדמן לו, **כי כל המצדיק את עצמו מלמטה, מצדיקין עליו הדין מלמעלה**, שנאמר: **וכיראתך עברתך**, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (תענית ח'). נמצא כשאדם מצדיק עצמו ונכנס בקדושה, מדקדקין

עליו יותר, ומתעוררין עליו קטרוגים ודינים, חס ושלוש, ומהשתלשלות הדינים נעשה היצר הרע, כמובא במקום אחר (בסימן ע"ב הנ"ל).

ועל כן אין לו להתרעם כלל על זה, כי אדרבא, מחמת שנכנס לקדושה גבוהה כזו, מחמת זה נתגרה בו היצר הרע, מהשתלשלות הדינים כנ"ל; ועל כן חשבו רבותינו, זכרונם לברכה, לנס גדול, מה שלא ארע קרי לכהן גדול ביום הכפורים, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (אבות פרק ה'), כי מחמת שנכנס הכהן הגדול ביום הכפורים לקדושה גבוהה כזו לפני ולפנים, היה בודאי עליו קטרוגים והתגרות הרבה, שמשם נמשך היצר הרע כנ"ל, על כן נחשב לנס, מה שנצול הכהן הגדול ממקרה ביום הכפורים.

ועתה ראה והבן, איך יבלבל את האדם ענין הנ"ל, וכי יש לו להתרעם על שלא היה לו נס כמו לכהן הגדול ביום הכפורים, גם דע, שלפעמים יש באדם טומאה טמונה, שאין יודעין לה שום תיקון, מחמת שהיא טמונה ונסתרת בו, ועל כן זהו טובה מה שארע לו כשמתקרב אל הקדושה, כי יוצא ממנו הטומאה הטמונה הנ"ל, כי אזי כשיוצאת, יכולין למצא לה תיקון, מה שאין כן מקודם כשהיתה טמונה כנ"ל. ומחמת זה לא הוליד אברהם את יצחק, עד שהוליד תחילה את ישמעאל, וכן יצחק הוליד את עשו ואחר כך את יעקב, כדי להוציא הוזהמא תחילה, כמובא.

סיפורי מעשיות

**** רבינו הקדוש הלביש סודות הגבוהים שבתורה במעשיות האלו, לעורר אותנו משנתנו, ליראת שמים ולכל טוב, כשנקרא אותם ****
... ונסע הרוצח עם כל הנ"ל למדינה, שהיתה שם בת הקיסר הנ"ל, ובא אל העיר, שהיתה שם, ועמד עם ספינתו בים, ושלש האנקינדש [העגון] ועכבה (שקורין גיאנקינדש) [ועגנה], ודמה עצמו לסוחר גדול, והיו נכנסים ובאים שם לקנות אצלו סחורות רבות יקרות, ועמד שם איזה זמן, רבע שנה ויותר, והיו נושאים ממנו סחורות יפות שקנו אצלו. וחשקה גם בת הקיסר לקנות סחורה ממנו, ושלחה אליו, שישא סחורה אצלה, ושלח לה, שאינו צריך לזה לשאת סחורה לבית הקונה, אף על פי שהיא בת הקיסר, ומי שצריך סחורה, יבוא אצלו, ולסוחר אין מי שיכריח אותו על זה.

וישבה עצמה בת הקיסר, שתלך אצלו. ודרכה היה, כשהלכה בשוק, היתה תולה מכסה על פניה כדי שלא יסתכלו בה, כי יוכלו בני אדם ליפול וכו' מחמת יופיה כנ"ל, על כן היתה מכסה פניה כנ"ל. והלכה בת הקיסר וכסתה את פניה ולקחה גם רעותיה עמה וחיל, (שקורין וואד) [משמרה], הלך אחריה ובאתה אל הסוחר הנ"ל (היינו הרוצח, שדמה לסוחר) וקנתה שם סחורות אצלו, והלכה לה. ואמר לה הסוחר אם תבוא עוד הפעם, אראה לך עוד דברים יפים מזה, שהם נפלאים מאד. ושבה לביתה.

שוב פעם אחרת באתה וקנתה והלכה לה ועמד שם (הרוצח הזה) איזה זמן. בתוך כך נעשית (הבת קיסר הנ"ל) רגילה אצלו, נכנסת ויוצאת...

סיפור

כוכי אור - סיפורים
נפלאים, ר"ד

מעשה מבת רבינו ז"ל, שבא רבינו הקדוש לביתה והיתה חולה מאד. וישב רבינו בצער גדול ונרדם ובא אליו הבעל שם טוב ז"ל. ואמר לו: מה אתה כל כך בצער? אמר אליו: הלא בתי כל כך חולה! אמר לו הבעל שם טוב: הלא מה שכתוב בתהלים פסוק **מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם** (פירוש: **מגדיל ישועות מלכו מאן מלכי רבנו - ועושה חסד השם יתברך עושה חסד למשיחו למי שמשיה ומספר מהם - לדוד ולזרעו עד עולם**, זהו רבינו ויוצאי חלציו שבאים מזרע דוד המלך עליו השלום).

וסיפר אז רבינו ז"ל המעשה מהמהרש"א לבתו אדיל והיה לה רפואה. (נראה לי המעשה שהובילו אותו לקבורה, והיה שם באוסטרה טומאה וכו', שכל מי שהלך דרך שם המיר דתו, וכל מת וכו' ובעת שהוליכו מהמהרש"א דרך שם וכו' ונבלעה הבית תפילה שלהם וכו' וסיים אז **מגדיל** (וכו'). והיא סיפרה לכמה חולים והיה להם רפואה, וכן רבי נחמן

מטולטשין ז"ל גם כן סיפר והיה כן וכו':
באוסטרה מקום המרשי"א ז"ל היה
טומאה להגויים, כשהיו היהודים צריכים
לילך עם נפטר דרך המקום הזה (כי לא היה
להם דרך אחרת) אז היו מצלצלים וכו', וכל מי
שהלך דרך שם המיר דתו, רחמנא לצלן.
וצוה המרשי"א ז"ל, שכאשר יהיה נפטר
מהעולם וישאו דרך שם, יניחו עליו חיבור
המהרשי"א שעשה. ועשו כן.
ושם התאספו כל הכומרים והתחילו
לצלצל.

והעמידו את מטתו, וישב המהרשי"א
ז"ל את עצמו והתחיל לדפדף את הדפים,
והתחילה הטומאה עם האנשים להבלע
בארץ, ונבלעו כולם בארץ. ועד היום יש
סימן מזה שנבלעה בארץ.

אוצר היראה - ענות
ברית, ל"ח-מ'

עצות

כשמתקן את ברית קודש, אזי
המוחין שלו בשלמות ויוכל להבין דבורו
של הצדיק. כפי התיקון של כל אחד, כך
השגתו. דזהו כלל גדול, שאי אפשר לשום
אדם להשיג ולתפוס בדבורו של הצדיק
אם לא שתיקן תחילה את ברית קודש
כראוי. אבל על ידי פגם הברית נפגם דעתו
ומוחו עד שאינו תופס ומשיג כלל דברי
הצדיק, ויוכל להכשל בהם, אם ילך אחרי
עקמימיות שבלבו ואחרי הקשיות של
שטות הנופלים בדעתו עליו.

על ידי תאוות ניאוף, יכול לבוא
לשגעון, להיות משוגע ממש. ועל כן כתבו
חכמי הרופאים, שהסרוס רפואה למשוגע.
מי שמשבר תאוה זאת של ניאוף, אזי
בקל יכול לשבר כל התאוות, ועל כן הוא
תיקון הכללי. וכל אחד, לפי רחוקו
מהתאוה הזאת, כן הוא קרוב להתגלות
התורה, וכן להפך חס ושלום. על כן קודם
שיזכה אדם להתגלות התורה, הוא צריך
לבוא בנסיון בצרוף בתוך התאוה הני"ל,
שהוא עיקר הנסיון והצרוף כני"ל,
וכשיעמוד בנסיון וישבור הקליפה שקדמה
לפרי, יזכה לפרי, דהיינו להתגלות התורה.

לקוטי תפילות א' , ל"ו
תקכ"ח-תקכ"ט, תקל"ד

תפילה

... ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו
ואלקי אבותינו, אלקי אברהם אלקי יצחק
ואלקי יעקב, ואלקי כל הצדיקים
האמתיים, האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון, גומל חסדים טובים וקונה הכל,
שתעזרני בזכות אבותינו, בזכות הצדיקים
האמתיים, גבורי כח, אשר עמדו בנסיונות
רבות אין מספר, וכפו את יצרם, וזכו
להתגלות התורה, בזכותם וכחם עזרני
והושיעני שאזכה לשבר ולגרש ולבטל
תאוה הכלליות ממני שהיא תאוות ניאוף
ותהיה בעזרי תמיד בכל עת באופן שאזכה
לשבר ולגרש ולבטל תאוה זו ממני לגמרי,
בתכלית הבטול.

ואזכה לקדושת הברית ולפרישות גדול
באמת, בקדושה ובטהרה גדולה כרצונך
הטוב ותרחם עלינו ותמשיך עלינו קדושת
ופרישות משה רבנו עליו השלום, שזכה
לתכלית הפרישות בקדושה גדולה כמו
שכתוב: **ואתה פה עמד עמדי**, ותמשיך
עליו קדושתו הגדולה והנוראה; ותזכנו
בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמתיים
לשבר ולגרש ולבטל מאתנו לגמרי תאוות
ניאוף, ונזכה כולנו אנחנו וזרענו להיות

קדושים וטהורים באמת, בקדושת
ופרישות משה רבנו עליו השלום.
ותחמל עלינו ותעזרנו ותושיענו ותזכנו,
ותתן לנו כוח וגבורה ברחמיך העצומים,
ותגן בעדנו ותהיה עמנו תמיד, שנוכה
בכוחך הגדול בכוח וזכות משה רבנו עליו
השלום, ובכוח וזכות כל הצדיקים
האמתיים, לגרש ולשבר ולעקור ולכלות
ולבטל קליפת בלעם הרשע מן העולם,
שהיא התגברות תאוות ניאוף, שהיה
שטוף בזימה ביותר.

ותמשיך עלינו תמיד קדושת משה רבנו
וקדושת כל הצדיקים האמתיים, ותזכנו
מהרה לצאת מגלות של השבעין אומות,
שהוא תאוות ניאוף וכל שארי התאוות
רעות, ותעזרנו ותושיענו לשבר ולגרש
ולבטל כולם מעלינו ומעל גבולנו, חיש קל
מהרה.

... אנה ה'. חונן לאדם דעת, חוס וחנונו
וזכנו לגרש ולשבר ולעקור ולבטל כל הרוח
שטות והשגעון מאתנו; וזכנו ברחמיך
הרבים לרוח חכמה ובינה, רוח עצה
וגבורה רוח דעת ויראת ה', באופן שאזכה
לתיקון הברית באמת כרצונך הטוב, חיש
קל מהרה. ואזכה שיהיה נשלם דעתי
באמת בשלמות גדול, בקדושה גדולה;
אנה ה' חוס וחמל עלי, ומלא משאלותי
ברחמים ועזרני וזכני להגיע מהרה לכל
מה שבקשתי מלפניך.

מספר אב"י הנחל ב'
מכתב פ"א

מכתב

קול הספר היקר אב"י הנחל בוקע
רקיעים ונשמע בעולם כמו קול רעמים;
הוא רשום עמוק עמוק בלב אלפי בחירי
חסד יקרים מופלגים בתורה ויראת
שמים. הם קוראים בו בהתעוררות
והתלהבות כלהב אש אפילו קנאים
גדולים מפארים ומפליאים אותו מאד בלי
שיעור והם ששים ושמחים ואומרים
אשרינו אשרינו שיש לנו נשיא אוהב נאמן
ורחמן כזה, הכוסף וחומד ורוצה לשדך
את ישראל עם הצדיק האמת, הנחל נובע,
שיש לו כוח להחזיר כל באי עולם לה'
יתברך, ולתקן כולם בשלימות, איך שהם
איך שהם, השדכן הזה בשלימות יהיה
מלך המשיח שהוא ישדך ויקשר את עם
ישראל עם ה' יתברך, בקשר חזק ואמיץ
בל ימוט לעולם, ובכוח זה ימלא כל הארץ
דעה את ה'.

בדורות הבאים גם אחרי ביאת המשיח,
ידברו הרבה מספר זה ויספרו על הקשר
הנשגב אשר שם ה' בנינו שהוא זכות
הרבים לדורות עולם.

מספר שיחות הר"ן
אות מ"ז

שיחות הרן

צריך לזה זכייה גדולה - שיזכה ליישב
עצמו שעה אחת ביום, ושיהיה לו חרטה
על מה שצריכין להתחרט, כי לאו כל אחד
זוכה ליישב הדעת איזה שעה ביום.
כי היום הולך וחולף ועובר אצלו, ואין
לו פנאי ליישב עצמו, אפילו פעם אחת, כל
ימי חייו. על כן צריכין להתגבר לראות
ליחד לו פנאי ליישב עצמו היטב על כל
מעשיו, אשר הוא עושה בעולם, אם כך
הוא ראוי לו לבלות ימיו במעשים כאלו.
ומחמת שאין האדם מיישב עצמו ואין
לו דעת, ואפילו אם יש לו לפעמים איזה
ישוב הדעת, אין הדעת המיושב מאריך

זמן אצלו ותכף ומיד חולף ועובר הדעת
ממנו, וגם אותו המעט הדעת שיש לו, אינו
חזק ותקיף אצלו, מחמת זה אין מבינים
שטות העולם הזה.
אבל אם היה לאדם שכל מיושב חזק
ותקיף, היה מבין שהכל שטות והבל,
בפרט התאוה שיש לכמה בני אדם להיות
מפורסם, ולהנהיג העולם, ולנסוע על
המדינה, הכל הבל ורעות רוח והוא שטות
גדול באמת. כי באמת, אין זה שום תענוג
ונחת רוח, אפילו בעולם הזה, כי הוא מלא
יסורים ובזיונות.

גם כבר הוכיח את אחד מאנשים כאלו,
שהתאוה להיות מפורסם, ואמר לו: הלא
לא תוכל אפילו לברך ברכת המזון באמת,
כי תצטרך בכל מעשיך לכוון שיתקבלו
מעשיך בעיני בני אדם, ולא תוכל לעשות
שום עבודה קלה לשם שמים.

אוצר היראה
מ"ב (המשך)

התבודדות

... אך באמת זה בעצמו עיקר הבחירה
של האדם, כי אי אפשר לזכות בשלמות
למאס ברע ולבחור בטוב ולבוא למה
שצריך האדם לבוא בשלמות בזה העולם
על ידי בחירתו, כי אם על ידי שירבה
בתפלות ותחנונים ושיחות בינו לבין קונו
וזעקות ושועות ורצויים ופיוסים הרבה
הרבה מאד לה' יתברך, שיזכהו לקרבו
לעבודתו.

וזהו עיקר התפילה, כי על זאת יתפלל
כל חסיד אליו לעת מצא, רק לשטף מים
רבים אליו לא יגיעו, שלא ישטפוהו שטף
מים רבים הזידונים, שהם תאוותין בישין
דהאי עלמא, השוטפין בכל עת, וכבר
נשטפו רבים מאד על ידם, רחמנא
לצלן, ואין חכמה ואין תבונה ואין עצה
לעמוד נגדם, כי אם על ידי תפילה
ותחנונים לה' יתברך שיציליהו מהם.

כי אף על פי שהאדם הוא בעל בחירה,
אף על פי כן העיקר הוא תפילה ותחנונים
לה' יתברך על זה, כי הבחירה הוא
בהשכל, שיש לו כח לבחור בטוב ולמאס
ברע, אך שכל האדם אין כח כי אם להכניע
ולבטל התאוות והקלפות, שהם בחינת
כפירות הבאים מבחינת שבירת כלים,
ששם יש כמה וכמה ניצוצות הקדושה,
שהם ניצוצי השכל, כי כולם במחשבה
אתברירו.

אבל יש בלבולים וסטריין אחרנין
ומניעות מהקדושה, הבאים מבחינת חלל
הפנוי, ששם אי אפשר למצוא אלקותו
יתברך על ידי שום שכל וחכמה, כי אם על
ידי אמונה לבד, שהוא בחינת תפילה
ותחנונים וזעקות לה' יתברך שיציליהו
מהקלפות והיצר הרע הנמשכין משם.

ועל זה אמרו רבותינו ז"ל: **יצרו של**
אדם מתגבר עליו, ואלמלא הקדוש ברוך
הוא עוזרו היה נופל בידו, כי מהיצר הרע
הזה הנמשך בשרשו משם, מבחינת חלל
הפנוי, אי אפשר להנצל בשום אופן על ידי
בחירת האדם בשכל עצמו לבד, כי אם על
ידי סיעתא דשמיא, ועל כן צריכין להרבות
מאד מאד בתפילה ותחנונים להנצל ממנו,
כי שם אין מועיל שום שכל, אדרבא על ידי
שכל וחכמה נשקעין שם ביותר, חס
ושלום, רק העיקר הוא אמונה שהוא
בחינת תפילה...

מזקדש לרפואת: **אביה לאה בת אסתר**